

Kiaochow den 27 april 1936.

Privat

~~Ant. 14/5
Bess. 15/5
Stausyster!~~

Nu får du några privata rader igen. Bessie har just skrivit och du tänkte ^{jo} svara med ett par rader.

Den dumma Xella ligger i luftväskatarr. Hon haft en besvärlig hosta i 14 dagar och i fredags fören veckan reste jag in till doktorn, för jag tyckte att jag ej våga gå längre så här, jag som är en sådan krake. Doktorn undvände bröstet förfärdigt väl men kunde ej se något fel på själva lungorna, det hände skräligt och otypiskt högre upp såde han, det var en satts katur. Han gav mig kamron salt som jag skall dricka och så fick jag Radiomalt för att stärka mig med för han gästade att jag var "nere". Första dagarna i febr. var jag nere ^{till doktorn} med Roy för hans arm och då vägde jag mig hos doktorn, vägde då 70 kg. men vägde nu endast 68 1/2 kg. Det var ju inte bra, doktorn har myt fönt att jag ej fick tållna. Det synes på dig att du har tållnat sådan sist så han innan jag vägde mig och det trodde jag själv, jag har varit så blek och mörk under ögonen den sista tiden. Doktorn sade ej att jag skulle ligga, utan så att om jag ej "tog upp" mig skulle han ta en röntgenplåt på lungorna för att vara säker. Jag kom hem från Tsingtau i fredags och i dag är

det måndag. Då jag inga lektioner har på lördag tyckte jag det var bäst
att hålla sig i sängen över söndagen och aftnarna jag i dag på morgon
hade 37.4 hade jag mig kvar i sängen. I dag på ev. hade jag 37.6. När nu
beslutat mig för att hålla mig i sängen den här veckan och se vad
det gör, blir det ej bättre reser jag väl in till doktorn igen. Hejlar
på med inandning av kamomill och örter, det skall vara väldigt bra så
doktor, så om du får hosta några gånger så använd den den apparaten
som mamma fick av mig, det är ganska en sötare jag använder. Fägg du
en halv tesked C. salt i det blå glasat och skä på vatten sedan. Jag
gör det tre gånger om dagen och jag tycker det hjälper betydligt. Du får
stär mig att jag känner mig lite ängslig för mina lungor, dels är det ju flera
av de växa som haft det, och så har jag ju själv haft tuberkler i njurarna.
Du vet hur det känns. När så doktor ej kunde höra något för vi väl
hoppas det bästa. Skall nu försöka äta upp mig och kosta all or och
ängslan är för det ena, är för det andra.

Tack skall du ha för ditt tröstebrev. Det gjorde så gott. Ja jag har ännu
meddelat mig med min gubbe. När var ju hos mig när jag fick min nervskakning
så det visste han, men att jag fått tillbaka mina sugningar och så ville jag
fröst ej säga för att ej oroa honom, men han såg på mig sedan att jag
hade ont och frågade om jag fått igen det gamla ont och då så jag att
jag haft det alltså vi var i brukning. Så så han: "Strunt i den här
kallan inte skall du väl förstå din halm för hans skull, det är
han inte värd." När på söndagen har det varit bättre med det. Ja vi
för hoppas det kan snart skall gå över också. Skriver de här raderna
privat för jag vill ej på något sätt oroa mamma, sedan det är över
kan jag ju skriva att jag varit förkyld. Jag har ej alls ont i lungorna
det gör ej ont när jag andas eller så. In frustas tist är allt hostande.

Nu ska du inte vara orolig för mig, men jag tyckte jag ville spika
med dig lite för du förstår det så väl. Ängslan ej man bed. Din
Hella.